

د افغانستان اسلامي جمهوریت

د عدلیې وزارت

رسمي جریده

منشور سازمان همکاری های اسلامی

تاریخ نشر: (۲۳) سرطان سال ۱۳۹۴ هـ.ش نمبر مسلسل: (۱۱۷۶)

فرمان

رئیس جمهوری اسلامی افغانستان در مورد توشیح منشور سازمان همکاری های اسلامی

شماره: (۱۴)

تاریخ: ۱۳۹۲/۲/۲۱

ماده اول:

به تاسی از حکم فقره (۱۶) ماده (۶۴) قانون اساسی افغانستان، منشور سازمان همکاری های اسلامی که بر اساس مصوبات شماره (۸۸) مؤرخ ۱۳۹۲/۱/۱۰ ولسی جرگه و شماره (۸۰) مؤرخ ۱۳۹۲/۲/۱ مشرانو جرگه شورای ملی بدخل یک مقدمه، (۱۸) فصل و (۳۹) ماده تصدیق گردیده است، توشیح می دارم.

ماده دوم:

این فرمان از تاریخ توشیح نافذ و همراه با منشور سازمان همکاری های اسلامی و مصوبات شورای ملی در جریده رسمی نشر گردد.

حامد کرزی

رئیس جمهوری اسلامی افغانستان

دولت جمهوری اسلامی افغانستان

شورای ملی

ولسی جرگه

تصدیق ولسی جرگه از منشور سازمان همکاری های اسلامی

شماره: (۸۸)

تاریخ: ۱۳۹۲/۱/۱۰

ولسی جرگه به تاسی از حکم ماده نودم قانون اساسی افغانستان، منشور سازمان همکاری های اسلامی را در جلسه عمومی مؤرخ دهم ماه حمل سال ۱۳۹۲ به داخل یک مقدمه (۱۸) فصل و (۳۹) ماده تصدیق نمود.

الحاج عبدالرووف "ابراهیمی"

رئیس ولسی جرگه

دولت جمهوری اسلامی افغانستان

شورای ملی

مشرانو جرگه

تصدیق مشرانو جرگه در مورد منشور سازمان همکاری های اسلامی

شماره: (۸۰)

تاریخ: ۱۳۹۲/۲/۱

مشرانو جرگه به تاسی از حکم ماده نودم قانون اساسی افغانستان، منشور سازمان همکاری های اسلامی را در جلسه عمومی روز یکشنبه مؤرخ ۱۳۹۲/۲/۱ به داخل یک مقدمه، (۱۸) فصل و (۳۹) ماده به اکثریت آراء تصدیق نمود.

فضل هادی "مسلمیار"

رئیس مشرانو جرگه

منشور سازمان همکاری های اسلامی

بنام خداوند بخشاینده و مهربان

ما کشور های عضو سازمان همکاری های اسلامی مصمم هستیم تا:

کنفرانس شاهان، رؤسای کشور ها و حکومت های کشور های عضو که در رباط از تاریخ ۹ رجب الی ۱۲ رجب در سال ۱۳۸۹ هـ، ق مطابق با ۲۲ تا ۲۵ سپتامبر سال ۱۹۶۹، و همچنان کنفرانس وزرای خارجه را که در جده از تاریخ ۱۴ محرم تا ۱۸ محرم سال ۱۳۹۲ هـ.ق، مطابق با ۲۹ فبروری تا ۴ مارچ سال ۱۹۷۲ برگزار گردید، به رسمیت بشناسیم؛

در پرتوی ارزش های ناب اسلامی همچون اتحاد و برادری مورد هدایت قرار گیریم و ضرورت ترویج و یکپارچگی، اتحاد و همبستگی میان کشور های عضو را در راستای دستیابی به منافع مشترک در عرصه بین المللی را تأیید نماییم؛

در تعهد خود نسبت به اصول منشور ملل متحد، منشور فعلی و قوانین بین المللی پایند باشیم؛

ارزشهای والای اسلامی همچون صلح، دوستی، استقامت، مساوات، عدالت و کرامت انسانی را حفظ و ترویج نماییم؛
با حصول اطمینان از دستیابی به انکشاف پایدار، پیشرفت و شگوفایی برای مردم کشور های عضو، در راستای احیای مجدد نقش پیشتازانه اسلام در جهان تلاش نماییم؛

پیوند اتحاد و همبستگی را میان مردم مسلمان و کشور های عضو ارتقاء و استحکام بخشیم؛

به حاکمیت ملی، استقلال و تمامیت ارضی تمام کشور های عضو احترام نهاده و از آنها حراست نماییم؛

به صلح و امنیت بین المللی کمک نموده، گفتگو و درک را میان تمدن ها، فرهنگ ها و ادیان بپذیریم، و روابط دوستانه خوب، شفقت، احترام متقابل و همکاری ها را ارتقاء داده و ترویج نماییم؛

حقوق بشر و آزادی های اساسی، حکومتداری خوب، حاکمیت قانون، دموکراسی و پاسخ دهی را میان کشور های عضو در مطابقت با سیستم های حقوقی و قانون اساسی شان، ترویج نماییم؛

اعتماد را ترویج نموده و روابط دوستانه، احترام متقابل و همکاری ها را میان کشور های اسلامی و دیگر کشور ها تشویق نماییم؛

ارزشهای ناب اسلامی را در خصوص اعتدال، تحمل، احترام به تنوع، حفظ سمبول های اسلامی و میراث مشترک را ترویج داده و از کلیت دین مبین اسلام حراست نماییم؛

فراگیری و تعمیم دانش را در هماهنگی با اهداف عالی اسلام به منظور دستیابی به برتری فکری، ارتقاء بخشیم؛

همکاری های میان کشور های عضو را در مطابقت با اصول مشارکت و مسارات، جهت دستیابی به انکشاف اجتماعی – اقتصادی برای انسجام مؤثر در عرصه اقتصاد جهانی ارتقاء بخشیم تمام جنبه های مرتبط با محیط زیست را برای نسلهای حاضر و آینده حفظ و ترویج نماییم؛

به حق خود مختاری و عدم دخالت در امور داخلی و به حاکمیت استقلال و تمامیت ارضی هر کشور عضو احترام بگذاریم؛

از جهاد مردم فلسطین که در حال حاضر تحت اشغال خارجی قرار دارند حمایت نماییم، و آنها را جهت دستیابی به حقوق اجتناب ناپذیر شان به شمول حق خود مختاری و ایجاد کشور حاکم خود که پایتخت آن شهر قدس شریف باشد و در عین حال از ماهیت تاریخی و اسلامی خود و دیگر اماکن مقدس در آن حراست نماید، تقویت نماییم؛

از حقوق زنان حراست نموده حقوق و اشتراک ایشان در تمام عرصه های زندگی را در مطابقت با قوانین و قوانین تقنینی کشور های عضو ترویج نماییم؛

شرایط مطلوب را برای تربیت اطفال و جوانان مسلمان ایجاد نماییم و ارزشهای اسلامی را به آنها از طریق تعلیم جهت تقویت کمالات فرهنگی، اجتماعی و اخلاقی آنها تفهیم نماییم؛

اقلیت ها و جوامع مسلمان خارج از کشور های عضو را جهت حراست از کرامت، هویت فرهنگی و مذهبی شان، مساعدت نماییم؛

اهداف و اصول این منشور، منشور ملل متحد و قوانین بین المللی همچنان حقوق بشر بین المللی را با پابندی جدی به اصول عدم مداخله در موضوعاتی که اساساً در حیطه داخلی هر کشور عضو میباشد، رعایت نماییم؛

در راستای دستیابی به حکومتداری خوب در سطح بین المللی و دموکراتیزه نمودن روابط بین المللی بر مبنای اصول مساوات و احترام متقابل میان کشورها و عدم مداخله در اموراتی که در حیطه مسائل داخلی شان می گردد، تلاش نماییم؛

بدین ترتیب تصمیم گرفته ایم تا در راستای نیل به این اهداف همکاری نموده و در خصوص این منشور تعدیل شده، موافقت نموده ایم.

فصل اول

اهداف و اصول

ماده اول:

اهداف سازمان همکاری های اسلامی قرار ذیل می باشد:

- ۱- ارتقاء و انسجام پیوند های برادری و همبستگی میان کشور های عضو؛
- ۲- حراست و حفاظت از منافع مشترک و حمایت از اهداف مشروع کشور های عضو و هماهنگ سازی و متحد سازی تلاش های کشور های عضو، با در نظر داشت چالش هایی که به خصوص جهان اسلام و به طور کل جامعه جهانی با آن مواجه است؛
- ۳ - احترام به حق خود مختاری و عدم مداخله در امورات داخلی و احترام به حاکمیت، استقلال و تمامیت ارضی هر یک از کشور های عضو؛
- ۴ - حمایت از احیاء کامل حاکمیت و تمامیت ارضی هر یک از کشور های عضو که بواسطه تجاوز تحت اشغال قرار گرفته است، بر مبنای قوانین بین المللی و همکاری با سازمان های منطوقی و بین المللی؛
- ۵ - حصول اطمینان از اشتراک فعال کشور های عضو در پروسه های جهانی سیاسی، اقتصادی و تصمیم گیری های اجتماعی به منظور تأمین منافع مشترک؛
- ۶ - ارتقاء روابط بین الدولی بر مبنای عدالت، احترام متقابل و دوستی نیکو به منظور تأمین امنیت، صلح و هماهنگی جهانی؛
- ۷ - تأکید مجدد بر حمایت از حقوق مردم، آنگونه که در منشور ملل متحد و قوانین بین المللی تصریح گردیده است؛
- ۸ - حمایت و تقویت مردم فلسطین برای برخورداری از خود مختاری و ایجاد یک کشور حاکم که پایتخت آن قدس شریف باشد و از ماهیت تاریخی و اسلامی و همچنان مکان مقدس آن حراست نماید؛
- ۹- تقویت همکاری های اقتصادی تجارتي اسلامی، به منظور دستیابی به انسجام اقتصادی که منجر به ایجاد یک بازار مشترک اسلامی گردد؛
- ۱۰- انجام تلاش ها جهت دستیابی به انکشاف بشری جامع و پایدار و رفاه اقتصادی در کشور های عضو؛
- ۱۱ - انتشار، ترویج و حفظ آموزه ها و ارزشهای اسلامی بر مبنای اعتدال و استقامت، ترویج فرهنگ اسلامی و حراست از میراث اسلامی ؛
- ۱۲ - حفاظت و حراست از چهره واقعی اسلام به منظور مبارزه با بد نام سازی اسلام و ترغیب گفتگو ها میان تمدن ها و ادیان؛

- ۱۳ - ارتقاء و انکشاف علم و تکنالوژی و ترغیب تحقیق و همکاری میان کشور های عضو در این عرصه ها؛
- ۱۴ - ترویج و حفاظت از حقوق بشر و آزادی های بنیادین به شمول حقوق زنان، اطفال، جوانان، افراد مسن و افراد با نیازمندیهای خاص و همچنین حفظ ارزشهای اسلامی خانواده؛
- ۱۵ - تأکید، حفاظت و ترویج نقش خانواده به عنوان یک واحد طبیعی و بنیادی در جامعه؛
- ۱۶ - حفاظت از حقوق شان و هویت اسلامی و فرهنگی جوامع و اقلیت های اسلامی در کشور های غیر عضو؛
- ۱۷ - ترویج و حفاظت از موقف مشترک در خصوص مسایل مرتبط با منافع مشترک در مجامع بین المللی؛
- ۱۸ - همکاری در زمینه مبارزه با تمام اشکال و روشهای ظهور تروریسم، جرایم سازمان یافته، قاچاق غیر قانونی مواد مخدر، فساد، پول شویی و ترافیک انسان؛
- ۱۹ - همکاری و هماهنگی در واقعات عاجل بشری مانند بلاهای طبیعی؛
- ۲۰ - ترویج همکاری ها در عرصه های اجتماعی، فرهنگی و معلوماتی میان کشورهای عضو؛

ماده دوم:

- کشور های عضو تعهد می نمایند تا به منظور تحقق اهداف مندرج در ماده (۱)، تحت هدایت و رهنمایی آموزه ها و ارزشهای ناب اسلامی قرار گرفته و در مطابقت با اصول ذیل عمل نمایند:
- ۱- تمام کشورهای عضو خود را به اهداف و اصول منشور ملل متحد، متعهد می سازند؛
 - ۲ - کشورهای عضو، کشور های حاکم، مستقل بوده و در تعهدات خود حقوق مشترک دارند؛
 - ۳- تمام کشورهای عضو باید منازعات خویش را از طریق مسالمت آمیز حل و فصل نمایند و از استفاده و یا تهدید به استفاده از زور در روابط شان خود داری نمایند؛
 - ۴- تمام کشورهای عضو تعهد می نمایند تا به حاکمیت ملی، استقلال و تمامیت ارضی دیگر کشورهای عضو احترام بگذارند و از دخالت در امورات داخلی کشورهای دیگر خود داری نمایند؛
 - ۵ - تمام کشورهای عضو تعهد می نمایند تا به حفظ و حراست از صلح و امنیت بین المللی کمک نموده و از دخالت در امور داخلی دیکدیگر آنگونه که در این منشور ملل متحد و قوانین بین المللی و قوانین بین المللی بشری بیان گردیده است، خود داری نمایند،
 - ۶ - همانطور که در منشور ملل متحد آمده است، هیچ موردی در این منشور نباید جواز مداخله را در اموری که اساساً در حوزه داخلی یک کشور عضو یا کشور مرتبط با آن می باشد، به این سازمان یا ارگان های آن بدهد؛
 - ۷- کشورهای عضو باید در سطوح ملی و بین المللی، حکومتداری خوب، دموکراسی، حقوق بشر، آزادی های بنیادین و حاکمیت قانون را رعایت و آنها را ترویج نماید؛

۸- کشور های عضو باید تلاش نمایند تا از محیط زیست حفاظت نموده از آن حراست نمایند؛

فصل دوم

عضویت

ماده سوم:

۱- سازمان متشکل از ۵۷ عضو سازمان همکاری های اسلامی می باشد و کشور های دیگر می توانند طبق پراگراف (۲) از ماده (۳) به این منشور بپیوندند.

۲- هر کشور عضو ملل متحد که دارای اکثریت مسلمان بوده و از این منشور متابعت میکند یک تقاضا را جهت عضویت به این سازمان ارائه نماید، چنانچه تقاضایش تنها از سوی شورای وزرای خارجه بر مبنی معیاراتی که از سوی این شور اتخاذ گردیده است، مورد توافق قرار گیرد، میتواند به این سازمان بپیوندند.

۳- هیچ موردی در این منشور نباید به حقوق و امتیازات کشور های عضو فعلی، در رابطه به موضوع عضویت یا هر موضوع دیگر خدشه ای وارد نماید.

ماده چهارم:

۱- تصمیم در خصوص اعطای موقف ناظر به یک کشور عضو ملل متحد، تنها باید توسط توافق جمعی شورای وزرای خارجه و مطابق به معیارات پذیرفته شده توسط شورای وزرای خارجه، اتخاذ گردد.

۲- تصمیم در خصوص اعطای موقف ناظر به یک سازمان بین المللی، تنها باید توسط توافق جمعی شورای وزرای خارجه و مطابق به معیارات پذیرفته شده توسط شورای وزرای خارجه، اتخاذ گردد.

فصل سوم

ارگان ها

ماده پنجم:

سازمان همکاری های اسلامی شامل ارگان های ذیل میباشد:

۱- اجلاس سران اسلامی.

۲- شورای وزرای خارجه.

۳- کمیته های دائمی.

۴- کمیته اجرائیوی

۵- محکمه بین المللی عدالت اسلامی .

۶- کمیسیون دائمی مستقل حقوق بشر.

۷- کمیته نمایندگان دائمی.

۸- سکرتریت عمومی.

۹- ارگان های فرعی.

۱۰- نهاده های خاص.

۱۱- نهاد های وابسته.

فصل چهارم

اجلاس سران اسلامی

ماده ششم:

اجلاس سران اسلامی شامل شاهان، رؤسای کشور و دولت های کشور های عضو می باشد و مقام عالی سازمان به حساب می آید.

ماده هفتم:

اجلاس سران اسلامی در خصوص مسائل مربوط به تحقق اهدافی که در این منشور بیان گردیده است، بحث و گفتگو نموده، در رابطه به پالیسی ها تصمیم گرفته و هدایات ارائه مینمایند، و دیگر مسائل مورد نگرانی کشور های عضو و امت اسلامی را مورد بررسی قرار می دهند.

ماده هشتم:

- ۱- اجلاس سران اسلامی هر سه سال یکبار در یکی از کشورهای عضو گردهم می آیند.
- ۲- ترتیب اجندا و تمام ترتیبات دیگر برای دایر نمودن اجلاس سران اسلامی توسط شورای وزرای خارجه و به کمک سکرتریت عمومی انجام خواهد شد.

ماده نهم:

جلسات فوق العاده در هر زمانی که منافع امت اسلام اقتضاء نماید، جهت بررسی موضوعاتی که برای امت اسلامی از اهمیت حیاتی برخوردار میباشد، و همچنین جهت هماهنگ سازی پالیسی سازمان، برگزار خواهد شد.
یک جلسه فوق العاده میتواند به پیشنهاد شورای وزرای خارجه یا به ابتکار یکی از کشور های عضو یا سر منشی، با این شرط که یک چنین اقدام ابتکاری حمایت اکثریت کمی از کشور های عضو را بدست بیاورد، دایر گردد.

فصل پنجم

شورای وزرای خارجه

ماده دهم:

- ۱- شورای وزرای خارجه یکبار در سال در یکی از کشور های عضو دایر می گردد.
- ۲- یک جلسه فوق العاده شورای وزرای خارجه می تواند به ابتکار یک کشور عضو یا سرمنشی، دایر گردد با این شرط که یک چنین ابتکاری مورد منظوری یک اکثریت کم از کشور های عضو قرار گیرد.
- ۳- شورای وزرای خارجه می توانند دایر شدن جلسات سکتوری وزرای خارجه از جهت بررسی مسائل مرتبط به امت اسلامی، پیشنهاد نماید. این چنین جلساتی باید گزارشات خویش را به اجلاس سران اسلامی و شورای وزرای خارجه ارائه نمایند.
- ۴- شورای وزرای خارجه باید اسباب تطبیق پالیسی عمومی سازمان را از طرق ذیل مورد بررسی قرار دهد:
 - الف - اتخاذ تصامیم و قطعنامه ها در مورد موضوعات مرتبط با منافع مشترک در خصوص تطبیق اهداف و پالیسی عمومی سازمان؛
 - ب - بررسی پیشرفت تطبیق تصامیم و قطعنامه هایی که در اجلاس سران گذشته و شورا های وزرای خارجه اتخاذ گردیده بودند؛
 - ج - بررسی و منظوری پروگرام، بودجه و دیگر گزارشات مالی و اداری سکرتریت عمومی و ارگان های فرعی؛
 - د - بررسی هر گونه مسئله ای که بالای یک یا تعداد بیشتر از کشور های عضو در زمانیکه یک درخواست به ارتباط آن مسئله توسط یک کشور دخیل در آن انجام میشود، با در نظر داشت اتخاذ تدابیر مناسب در رابطه با آن؛
 - هـ - پیشنهاد ایجاد یک ارگان یا کمیته جدید؛
- و - انتخاب سرمنشی و تعیین معاونان سرمنشی طبق مواد ۱۶ و ۱۸ این منشور؛
- ز - بررسی هر مسئله ای که خود مناسب می پندارد.

فصل ششم

کمیته های دائمی

ماده یازدهم:

۱- به منظور پیشبرد مسائلی که برای سازمان و کشور های عضو آن از اهمیت بسزایی برخوردار می باشد. این سازمان کمیته های دائمی ذیل را ایجاد نموده است:

الف - کمیته القدس.

ب - کمیته دائمی برای امورات معلوماتی و فرهنگی.

ج - کمیته دائمی برای همکاری های اقتصادی و تجاری.

د - کمیته دائمی برای همکاری های علمی و تکنالوژیکی.

۲ - کمیته دایمی توسط شاهان و رؤسای دولت ها و حکومت ها ریاست میشوند و مطابق تصامیم نشست و یا با پیشنهاد شورای وزرای خارجه و عضویت در چنین کمیته ها، ایجاد می گردد.

فصل هفتم

کمیته اجرائیوی

ماده دوازدهم:

کمیته اجرائیوی متشکل از رؤسای فعلی، قبلی و بعدی اجلاس ها و شورا های اسلامی وزرای خارجه، کشور میزبانی که دفتر مرکزی سکرتریت عمومی و همچنان سرمنشی منحیث عضو واجد شرایط آن، می باشد. جلسات کمیته اجرائیوی باید طبق قواعد طرز العمل آن راه اندازی شود.

فصل هشتم

کمیته نمایندگان دایمی

ماده سیزدهم:

شیوه های فعالیت و حقوق ویژه کمیته نمایندگان دایمی توسط شورای وزرای خارجه تعیین می گردند.

فصل نهم

محکمه بین المللی عدالت اسلامی

ماده چهاردهم:

محکمه بین المللی عدالت اسلامی که در سال ۱۹۸۷ در کویت ایجاد گردید، حین انفاذ اساسنامه آن، ارگان اصلی عدلی سازمان به شماره می رود.

فصل دهم

کمیسیون مستقل دایمی حقوق بشر

ماده پانزدهم:

کمیسیون مستقل دایمی حقوق بشر، حقوق مدنی، سیاسی، اجتماعی و اقتصادی را که توسط پیمان ها اعلامیه ها و اسناد قبول شده جهانی در مورد حقوق بشر تحت حفاظت قرار دارد در همنوایی با ارزش های اسلامی، انکشاف می دهد.

فصل یازدهم

سکرتزیت عمومی

ماده شانزدهم:

سکرتزیت عمومی مشتمل است بر سرمنشی که امر امور اداری سازمان و کارمندی می باشد که سازمان بر آنها نیاز دارد.

سرمنشی باید توسط شورای وزرای خارجه برای یک مدت پنج ساله انتخاب گردد و این دوره فقط یکبار قابل تجدید است. سرمنشی از میان شهروندان کشور های عضو طبق اصول تقسیمات مساویانه جغرافیوی، به شکل دوریی و فرصت مناسب برای تمامی کشور های عضو با در نظر داشت شایستگی، صداقت و تجربه، انتخاب می گردد.

ماده هفدهم:

سرمنشی مسئولیت های ذیل را عهده دار می باشد:

الف - جلب توجه ارگان های ذیصلاح سازمان در مورد موضوعاتی که به نظر وی اهداف سازمان را تقویت یا به آن زیان میرساند؛

ب - دنبال نمودن طبق تصامیم، قطعنامه ها و پیشنهادات اجلاس های سران اسلامی و شورای وزرای خارجه و جلسات دیگر وزراء؛

ج - تهیه اسناد کاری و یاد داشت ها برای کشور های عضو در راستای تطبیق تصامیم، قطعنامه های و پیشنهادات اجلاس های سران اسلامی و شورای وزرای خارجه؛

د - هماهنگی و یکنواخت سازی امور ارگان های مربوط سازمان؛

ه - تهیه برنامه و بودجه سکرتزیت عمومی؛

و - بهبود ارتباطات میان کشور های عضو و تسهیل مشورت ها و تبادل نظریات و همچنان نشر معلومات که می تواند برای کشور های عضو حائز اهمیت باشد؛

ز - انجام فعالیت های دیگر از سوی اجلاس سران اسلامی یا شورای وزرای خارجه به آن سپرده می شود؛

ح - تسلیم دهی گزارش های سالانه به شورای وزرای خارجه در مورد امور سازمان.

ماده هجدهم:

۱- سرمنشی نامزد هایی را برای معاونیت سرمنشی برای شورای وزرای خارجه جهت تعیین آنها برای مدت پنج سال طبق تقسیمات مساویانه جغرافیای، نظر به شایستگی، تعهد و صداقت به اهداف منشور پیشنهاد می نماید.

یک پست معاونیت منشی عمومی برای داعیه القدس شریف و فلسطین با تفاهم این که دولت فلسطین نامزد خویش را معین نماید، اختصاص داده می شود.

۲- سرمنشی برای تطبیق قطعنامه ها و تصامیم نشست های اسلامی و شورای وزرای خارجه، نمایندگان خاصی را تعیین می نماید. این چنین تعیینات با قیمومیت های نمایندگان خاص با موافقه شورای وزرای خارجه، صورت می گیرد.

۳- سرمنشی، کارمندان سکرتریت عمومی را از میان شهروندان کشورهای عضو با توجه به اصل شایستگی، قابلیت، صداقت و جنیست طبق اصول تقسیمات مساوی جغرافیوی، تعیین می نماید. سرمنشی می تواند متخصصین و مشاورین را بطور مؤقت استخدام نماید.

ماده نهم:

سرمنشی، معاون سرمنشی و کارمندان سکرتریت عمومی در جریان انجام امور محوله خویش نباید از هیچ دولت یا مقامی بجز از سازمان طلب هدایت کند یا آن را قبول نمایند. آنها باید از اجرای هر عملی که موقف آنها را منحیث یک کارمند بین المللی مسئول در قبال سازمان، زیان اور باشد، خودارای نمایند.

کشورهای عضو به این منشور خاص بین المللی احترام نهاده و در حین ادای وظایف محوله شان نباید در تلاش اعمال نفوذ بر آن باشند.

ماده بیستم:

سکرتریت عمومی جلسات اجلاس سران اسلامی و شورای وزرای خارجه را در همکاری نزدیک با کشور میزبان تا جایکه مرتبط با مسایل اداری و سازماندهی میباشد، تدارک میبندد.

ماده بیست و یکم:

دفتر مرکزی سکرتریت عمومی الی آزادی شهر القدس که مقر دایمی سازمان در آنجا خواهد بود، در شهر جدّه واقع می باشد.

فصل دوازدهم

ارگان های فرعی

ماده بیست و دوم:

سازمان می تواند ارگان های فرعی، نهاد های خاص و اعطای موفق های نسبت داده شده را بعد از موافقت شورای وزرای خارجه تطبیق و منشور را ایجاد نماید.

ماده بیست و سوم:

ارگان های فرعی در چهارچوب سازمان در تطابق با تصامیمی که توسط نشست یا شورای وزرای خارجه اتخاذ می گردد. و بودجه شان توسط شورای وزرای خارجه تصویب می گردد.

فصل سیزدهم

نهاد های خاص

ماده بیست و چهارم:

نهاد های خاص سازمان در چارچوب سازمان در تطابق با تصامیمی که توسط نشست یا شورای وزرای خارجه اتخاذ می گردد، ایجاد می گردد. عضویت نهاد های خاص اختیاری بوده و برای اعضای سازمان باز می باشد. بودجه های آنها مستقل بوده و توسط هیئت تقنینی مربوطه شان که در اساسنامه آنها تصریح یافته است، تصویب می گردد.

ماده بیست و پنجم:

نهاد های وابسته عبارت از مؤسسات یاد بدنه هایی اند که اهداف آنها موازی به اهداف این منشور بوده و منحیث ارگان های وابسته بواسطه شورای وزرای خارجه، تشخیص داده میشوند. عضویت نهاد ها اختیاری بوده و برای ارگان ها و نهاد های کشورهای عضو باز می باشد. بودجه های آن ها از بودجه سکرتریت عمومی، ارگان های فرعی و نهاد های خاص، مستقل می باشد.

برای نهاد های وابسته میتواند حالت ناظر بواسطه حکم یک قطعنامه شورای وزرای خارجه اعطاء گردد. این ها می توانند کمک های داوطلبانه را از ارگان های فرعی یا نهاد های خاص و همچنان از کشور های عضو بدست آورند.

فصل چهاردهم

همکاری با سازمان های اسلامی و سازمان های دیگر

ماده بیست و ششم:

سازمان همکاری های خویش را با مؤسسات اسلامی و سازمان های دیگر در راستای اهدافی که در این منشور مجسم شده اند، ارتقاء خواهد بخشید.

فصل پانزدهم

حل و فصل مسالمت آمیز منازعات

ماده بیست و هفتم:

کشور های عضو، که طرف یک منازعه می باشند و تداوم آن نزاع به صلاح منافع امت اسلامی نباشد، یا حفظ صلح و امنیت بین المللی را به مخاطره بیاندازد، باید از طریق مساعدت میانجیگرانه، گفتگو، استعلام خواهی، میانجیگری، آشتی، حکمیت، حل و فصل قضایی و یا به ثوابدید خود را طریق دیگر شیوه ها، در جستجوی حل و فصل آن باشند. در این زمینه مساعدت میانجیگرانه می تواند شامل مشورت با کمیته اجرائیوی سرمنشی گردد.

ماده بیست هشتم:

سازمان با مؤسسات بین المللی و منظوری دیگر به هدف حفظ صلح و امنیت بین المللی و حل و فصل منازعات با استفاده از راه های صلح آمیز همکاری می نماید.

فصل شانزدهم

بودجه و تمویل

ماده بیست و نهم:

- ۱- بودجه سکرتریت عمومی و ارگان های فرعی بر عهده کشور های عضو متناسب به درآمدهای ملی آنها می باشد.
- ۲ - سازمان با تصویب اجلاس سران اسلامی یا شورای وزرای خارجه و جوه مالی و وقف ها را به شکل داوطلبانه در هماهنگی با کشور های عضو، اشخاص انفرادی و مؤسسات، می نماید. این وجوه و وقف ها در تابعیت با سیستم مالی سازمان بوده و باید سالانه توسط ارگان کنترل مالی مورد تفتیش قرار گیرد.

ماده سی ام:

سکرتریت عمومی و ارگان های فرعی امور مالی خویش را مطابق به قواعد و طرز العمل های تصویب شده توسط شورای وزرای خارجه، اجراء می نمایند.

ماده سی و یکم:

- ۱- یک کمیته دایمی مالی، توسط شورای وزرای خارجه از نمایندگان معتبر کشور های اشتراک کننده عضو که در مقر یا دفتر مرکزی سازمان جهت نهایی سازی برنامه و بودجه سکرتریت عمومی و ارگان های فرعی آن طبق قواعد تصویب شده شورای وزرای خارجه ملاقات می نمایند، ایجاد می نماید.
- ۲ - کمیته دایمی مالی گزارش سالانه یی را به شورای وزرای خارجه تقدیم مینماید که برنامه و بودجه را مورد ملاحظه قرار داده و آنرا تصویب مینماید.
- ۳- ارگان کنترل مالی که مشتمل بر متخصصین مالی و تفتیش از کشور های عضو می باشد، تفتیش سکرتریت عمومی و ارگان فرعی آنرا مطابق به قواعد و مقررات داخلی عهده دار می باشند.

فصل هفدهم

قواعد طرز العمل ها و رای گیری

ماده سی و دوم:

- ۱- شورای وزرای خارجه قواعد و طرز العمل های خویش را خود اتخاذ می نماید.
- ۲- شورای وزرای خارجه قواعد و طرز العمل های نشست های اسلامی را معرفی می نماید.
- ۳- کمیته دایمی قواعد و طرز العمل های مربوطه خویش را ایجاد می نماید.

ماده سی و سوم:

- ۱- دو سوم کشور های عضو، حد نصاب را برای جلسات سازمان همکاری های اسلامی تشکیل می دهد.
- ۲- تصامیم با اتفاق آراء گرفته میشود. در صورتی که اتفاق آراء بدست آمده نتواند، تصامیم بواسطه اکثریت دو سوم حاضر و رأی گیری اتخاذ می گردد، مگر اینکه طور دیگری در این منشور تصریح یافته باشد.

فصل هجدهم

احکام نهایی امتیازات و مصئونیت ها

ماده سی و چهارم:

۱- سازمان در کشور های عضو از مصئونیت ها و امتیازاتی که برای انجام فعالیت های آن و تحقق اهداف آن ضروری می باشد، بهره مند می باشد.

۲- نمایندگان کشور های عضو و مقامات سازمان از امتیازات و مصئونیت هایی که در توافقنامه امتیازات و مصئونیت ها منعقد سال ۱۹۷۶ تصریح یافته است، بهره مند می باشند.

۳- کارمندان سکرتریت عمومی، ارگان های فرعی و نهاد های خاص از امتیازات و مصئونیت هایی که برای انجام کار های شان ضروری بوده و طوریکه میان سازمان کشور میزبان بر آن توافق صورت گرفته است، مستفید می گردند.

۴- یک کشور عضوی که در حالت دیون معوقه در خصوص پرداخت سهم مالی خویش به سازمان قرار دارد، در صورتیکه مقدار دیون معوق آن مساوی و یا اضافه از سهم آن برای دو سال مکمل قبلی باشد، نباید حق رای را در شورای وزرای خارجه داشته باشد.

با این وجود، در صورتیکه رضایت شورا مبنی بر اینکه عدم پرداخت سهم آن کشور بنابر شرایطی فراتر از کنترل آن کشور بوده است، حاصل گردد، می تواند به آن کشور حق رای دهد.

انصراف از سازمان

ماده سی و پنجم:

۱- هر یک کشور های عضو باید یک سال قبل از انصراف از سازمان، به سر منشی آگاهی دهد. چنین آگاهی باید به اطلاع تمام کشور های عضو رسانیده شود.

۲- کشور های که درخواست انصراف از سازمان را می دهد، باید بر تعهدات خویش الی ختم سال مالی که در آن سال پیشنهاد انصراف از سازمان را ارائه نموده است، پایبند باشد. آن کشور باید هر دیون دیگری را که به سازمان بدهکار می باشد، حل و فصل نماید.

تعدیلات

ماده سی و ششم:

تعدیلات در این منشور طبق طرز العمل های ذیل صورت می گیرد:

- الف - هر یکی از کشور های عضو می توانند تعدیلات در منشور هذا را به شورای وزرای خارجه پیشنهاد نماید.
- ب - تعدیلات مذکور وقتیکه با اکثریت دو سوم شورای وزرای خارجه تصویب گردد و توسط اکثریت دو سوم کشور های عضو امضاء گردد، به مرحله اجراء داخل می شود.

تفسیر

ماده سی و هفتم:

- ۱- هر منازعه یی که از تفسیر، اعمال یا تطبیق هر یکی از مواد این منشور بوجود آید، باید به شکل دوستانه و در تمام موارد از طریق مشورت ها، گفتگو، مصالحه و حکمیت حل و فصل گردد.
- ۲ - احکام این منشور توسط کشور های عضو در مطابقت با مقررات اساسی آنها تطبیق می گردد.

ماده سی و هشتم:

لسان های سازمان عبارت از عربی، انگلیسی و فرانسوی می باشد.

تنظیمات انتقالی

تصویب و ورود به مرحله انفاذ

ماده سی و نهم:

- ۱- منشور توسط شورای وزرای خارجه با اکثریت دو سوم آراء پذیرفته می شود و باید برای کشور های عضو جهت امضاء و تنفیذ در تطابق با طرز العمل های اساسی هر کشور عضو در دسترس قرار داده شود.
- ۲- اسناد تصدیق شده به نزد سرمنشی سازمان به امانت گذاشت می شود.
- ۳ - این منشور جایگزین منشور سازمان کنفرانس اسلامی می گردد که در تطابق با ماده (۱۰۲) منشور سازمان ملل متحد بتاريخ اول فبروری سال ۱۹۷۴، درج شده بود.
- این منشور در شهر داکار (جمهوری سینگال) بتاريخ ۱۷ ربیع الاول ۱۴۲۹ هجری قمری که مصادف است با ۱۴ مارچ سال ۲۰۰۸ است، ترتیب گردید.